

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 148/2023
23.02.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић, Бате Цветковића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела проневера из члана 364. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљене АА, адвоката Снежане Милетић и Саше Милетића, поднетом против правноснажног решења Основног суда у Алексинцу Кв 312/22 од 28.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 23.02.2023. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљене АА, адвоката Снежане Милетић и Саше Милетића, поднет против правноснажног решења Основног суда у Алексинцу Кв 312/22 од 28.12.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Алексинцу Кв 312/22 од 28.12.2022. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Алексинцу, преиначено је допунско решење истог суда К 323/19 од 01.11.2022. године, тако што је одбијен захтев браниоца окривљене АА, адвоката Снежане Милетић за накнаду трошкова кривичног поступка, као недозвољен, док је жалба браниоца окривљене АА, адвоката Саше Милетића, одбијена као неоснована.

Допунским решењем Основног суда у Алексинцу К 323/19 од 01.11.2022. године одређена је исплата преосталих трошкова кривичног поступка окривљене АА, проистеклих у кривичном предмету К 323/19 у износу од 686.250,00 динара на терет буџетских средстава, у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Иако браниоци окривљене АА, адвокати Снежана Милетић и Саша Милетић, наводе да захтев за заштиту законитости подносе против оба нижестепена решења, из навода захтева произилази да је исти поднет против другостепеног решења Основног суда у Алексинцу Кв 312/22 од 28.12.2022. године, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и преиначи побијано решење и окривљеној призна све тражене трошкове по захтеву браниоца од 28.10.2021. године, у укупном износу од 866.710,20 динара увећане на име састава жалбе и захтева за заштиту законитости односно у укупном износу од 956.710,20 динара, те евенуално увећане на име таксе за жалбу, одлуку по жалби, захтев и одлуку „по захтеву по Таксној тарифи и одмерању суда“, као и да исплату истих

изврши у року од 60 дана или да исто укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљене АА, је неоснован.

Неосновано се поднетим захтевом за заштиту законитости истиче да је другостепено побијано решење донето уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

У захтеву се наводи да је побијаним решењем измењена правноснажна пресуда којом је одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, на тај начин што је другостепени суд нашао да је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца окривљене АА, адвоката Снежане Милетић недозвољен и да се ради о правној ствари која је већ пресуђена и која се не може „исправљати“ доношењем допунског решења, иако се по ставу браниоца, не ради о трошковима поступка о којима је суд већ одлучивао. Ово стога, што трошкови кривичног поступка, који су тражени захтевом браниоца окривљене, адвоката Снежане Милетић, о којима је суд одлучио допунским решењем, нису били обухваћени правноснажним решењем којим је први пут одлучено о трошковима поступка, које је тражио бранилац окривљене, адвокат Драган Милијић, који је у поступку који се водио против окривљене био један од њених бранилаца. У вези са тим, браниоци налазе да је у конкретном случају, суд превидео да се не ради о ситуацији у којој се одлучује о трошковима поступка, већ о ситуацији у којој је само потребно утврдити висину трошкова поступка адвоката Снежане Милетић, који нису претходно тражени, у ком случају, одлука суда не може бити супротна правноснажној пресуди којом је одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

По оцени Врховног касационог суда, изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нису основани.

Из списка предмета произилази да је правноснажном пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 86/21 од 10.06.2021. године преиначена пресуда Основног суда у Алексинцу К 323/19 од 26.11.2020. године и окривљена АА ослобођена од оптужбе да је извршила кривично дело проневера из члана 364. став 1. Кривичног законика и одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава првостепеног суда.

Након овога, Основни суд у Алексинцу је решењем К 323/19 од 15.10.2021. године усвојио захтев за накнаду трошкова кривичног поступка од 31.07.2021. године који је суду поднео један од бранилаца окривљене АА, адвокат Драган Милијић и

одредио исплату трошкова кривичног поступка окривљене АА, на терет буџетских средстава суда у износу од 183.000,00 динара.

Ово решење уредно је достављено браниоцу окривљене адвокату Драгану Милијићу, као и адвокату Саши Милетићу, и то у седишту адвокатске канцеларије „Милетић“, у којој је пријављена и адвокат Снежана Милетић, као и окривљеној АА. Против овог решења окривљена ни бранилац нису изјавили жалбу, па је решење постало правноснажно 14.11.2021. године и извршно 14.01.2022. године.

Из списка предмета даље произилази да је бранилац окривљене адвокат Снежана Милетић захтевом од 28.10.2021. године за накнаду трошкова кривичног поступка определила трошкове за предузете радње током поступка, након чега је донето допунско решење Основног суда у Алексинцу К 323/19 од 01.11.2022. године којим је одређена исплата преосталих трошкова кривичног поступка окривљене АА, у износу од 686.250,00 динара.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП прописано је да ће се, када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тач. 1) до б) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Сходно одредби члана 265. став 1. ЗКП, у ситуацији када се окривљени ослободи од оптужбе или се према њему оптужба одбије или се обустави кривични поступак, једини титулар права на накнаду трошкова кривичног поступка које је сам окривљени имао у поступку (његови нужни издаци, те нужни издаци и награда његовог браниоца), је управо окривљени, тако да се трошкови кривичног поступка на име нужних издатака окривљеног и нужних издатака и награде његовог браниоца из буџетских средстава суда, досуђују искључиво окривљеном на његов захтев.

Када је суд након доношења правноснажне пресуде одлучивао о трошковима кривичног поступка који су настали пред тим судом и које решење је постало правноснажно, а против ког решења ни окривљени ни бранилац окривљеног нису изјавили жалбу, не постоји могућност да се о тим трошковима поново одлучује пред судом, јер је о њима већ правноснажно одлучено.

У конкретној ситуацији, захтев за накнаду трошкова је поднео изабрани бранилац, поступајући у интересу окривљене и суд је, прихватајући износ трошкова у целини, донео одлуку. Ово решење је достављено и браниоцу и окривљеној, али се окривљена није жалила, као ни бранилац, па је решење постало правноснажно и тиме је коначно одлучено о висини трошкова кривичног поступка за окривљену, због чега на постоји законска могућност доношења новог решења, како је то другостепени суд правилно оценио.

Неосновано се у захтеву указује да је суд својом одлуком изменио правноснажну пресуду, јер је пресудом одлучено о основу за исплату - да трошкови падају на терет буџетских средстава, док се побијаним решењима одлучује о висини

тих трошкова и то без обзира на број бранилаца које је окривљена имала и то само у оквиру захтева за наканду трошкова који је поднет од овлашћеног лица.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је, налазећи да другостепеним решењем није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљене, поднети захтев одбио као неоснован.

Поред овога, браниоци окривљене у поднетом захтеву указују на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП у вези члана 444. ЗКП истичући да жалба јавног тужиоца ОЈТ у Алексинцу није достављена браниоцима окривљене и окривљеној, на који начин им је ускраћено право на упознавање са наводима жалбе и давања одговора на исту, док преосталим наводима захтева браниоци указују на нејасне разлоге другостепеног решења, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Међутим, како повреде наведених одредаба, не представљају законске разлоге, због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца због повреде закона, Врховни касациони суд се у разматрање и оцену ових навода захтева за заштиту законитости није упуштао.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић